

Letošní babí léto nemohlo mít lepší tečku. Poslední říjnové pondělí vyrazíme za třpytu sluníčka pod modrou oblohou přes hraniční přechod Kudowa Zdroj do Polska.

Několik kilometrů za hranicemi projíždíme městečkem Duszniki Zdroj, když naši pozornost upoutá ukazatel k domu Fryderyka Chopina, kde pobýval se svojí matkou v roce 1826 při návštěvě lázní. Odbočujeme tedy a podél lázeňských pavilonů přijíždíme na místo. Je už po sezóně, jen tu a tam potkáváme chodce, jinak je tu klid a mír, což se hodí k tomuto místu více. Mistr tu má kromě pamětní desky i pomník. Prázdným parkem je slyšet jeho reprodukováné klavírní koncerty, tak vhodné pro lázeňské promenády. Ostatně, Chopin sám několikrát navštívil české lázně, ať to byly Teplice, Karlovy Vary nebo Mariánské Lázně.

Pokračujeme dál na Klodzko. Toto město, jehož historie sahá až do roku 981 azmiňuje se o něm i kronikář Kosmas, má opět vztah v Čechám. Své dětství zde prožil pozdější první pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic, který v místním kostele má své místo posledního odpočinku. Na každém kroku se setkáváme s historií. Ať je to v podobě kostela Sv. Michala Archanděla ze 13. století, Vodní brány ze 14. století nebo středověké obytné věže – fojtství. Na náměstí se nedá přehlédnout Pomník Sv. Trojice z roku 1736.

V podzimním slunečném dni je krásný pohled na malou repliku Karlova mostu. Stačí zavřít oči a jste zpátky na Kampě. V místním informačním centru kupujeme repliku historických novin, kde se píše o našem Janu Žižkovi.

Dominantou města je pevnost s podzemním labyrintem minérských chodeb, která patří k nejcennějším dílům novověké obranné architektury v Polsku a může se pyšnit jedním z nejlépe zachovaných obranných systémů ze 17. století v celé Evropě. Svůj obranný charakter pevnost ztratila v polovině 19. století. Pak sloužila jako vězení a skladiště. Během 2. světové války se zde vyráběly a montovaly radiové přístroje do ponorek a součástky do raket V1 a V2. Od roku 1960 je na seznamu chráněných památek.

K české hranici míříme přes Miedzygórze. Velmi romantické lázeňské městečko s krásným

dřevěným a kamenným kostelem, vodopádem a množstvím nádherných, dřevěných lázeňských objektů, které jsou však většinou uzavřené a na prodej. Protože padá soumrak, na delší prohlídku nám nezbyvá moc času. Vracíme se přes Králíky domů s pocitem krásného a příjemně stráveného dne.

Arnošt z Pardubic

Narodil se 25. března 1297 v Hostince. Pocházel z rodu pánů z Pardubic. Dětství prožil v Kladsku, kde byl jeho otec královský purkrabí. Arnošt navštěvoval klášterní školu v Broumově a poté studoval v Praze. Protože zde však ještě nebyla univerzita, odešel do Itálie, kde studoval práva celých čtrnáct let v Padově a Bologni. Během svého pobytu zde se setkal s budoucím králem Karlem IV. Když se v roce 1339 vrátil do Čech, nechal se Arnošt vysvětit na kněze a jeho působištěm se stala biskupská kapitula u sv. Víta na Pražském hradě. Zde byl také roku 1340 jmenován děkanem a v roce 1344 arcibiskupem. Dne 2. září 1347 korunoval Karla českým králem. V jeho službách poté sloužil jako diplomat. Zemřel 30. června 1364 v Roudnici nad Labem a byl pohřben v Kladsku ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Fryderyk Chopin

Údaje o jeho narození se různí, uvádí se jak 22. únor, tak 1. březen roku 1810 v polském městečku Zelazowa Wola. Jeho otec byl francouzský emigrant a matka pocházela ze zchudlého polského šlechtického rodu. Hudební talent podědil po rodičích, protože otec hrál jak na housle, tak na flétnu, zatímco matka hrála na klavír a dávala hodiny. Jako šestiletý se učil hře na klavír ve Varšavě a jeho učitelem byl Čech Vojtěch Živný. Již o rok později se pokoušel o vlastní skladby, v 11 letech vystoupil před ruským carem Alexandrem I. Polsko opustil v roce 1830. Rok předtím navštívil Prahu, kde se ubytoval v hotelu U černého koně. Dnes stojí na tomto místě Česká národní banka a pamětní deska připomíná zdejší umělcův pobyt.

Od roku 1831 pobýval v Paříži, kde se stýkal se smetánkou uměleckých kruhů. Učil zde hudbu a navázal vztah se spisovatelkou George Sandovou. V roce 1835 navštívil Karlovy Vary, kde se naposledy setkal se svými rodiči. O rok později navštívil Mariánské Lázně. Při pobytu na Mallorce v roce 1838 onemocněl tuberkulózou. Se zhoršujícím se zdravím slábla jeho popularita v Paříži. Rok před smrtí cestoval po Anglii a Skotsku. Zemřel 17. října 1849 v Paříži a na vlastní přání byl pohřben na hřbitově Père Lachaise. Jeho srdce bylo vyjmuto a ve stříbrné schránce pochováno ve Varšavě. Mezi jeho nejvýraznější skladby patří nocturno, obohatil i tradiční polský tanec mazurku, psal skladby hlavně pro sólový klavír.

Eva Csölleová a Vítek Formánek

{phocagallery view=category|categoryid=38|limitstart=0|limitcount=0}